

РЕШЕНИЕ

№ 9863

гр. София, 06.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА**

при участието на секретаря **СВЕТОСЛАВА В. ОГНЯНОВА**
като разгледа докладваното от **МАРИЯ ИЛЧ. ИЛИЕВА** Гражданско дело №
20211110130843 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Предявени са осъдителни иски за осъждане на ответника **ИВ. СТ. Х., ЕГН *******, да плати на ищеца **„С.А.“ ЕАД, ЕИК ...**, общо сумата в размер на **1064,85 лева**, представляваща сбор от **1046,34 лева** – обезщетение на основание чл. 221, ал. 2 от КТ в размер на брутно трудово възнаграждение за срок от 1 месец - **т.е. за срока на предизвестието за прекратяване на безсрочен трудов договор** при дисциплинарно уволнение, и по чл. 285 от ЗЗД за сумата от **18,51 лева**, представляващи остатък от задължение за заплатени от ищеца в полза на трето лице-мобилен оператор мобилни услуги за телефон ползван от ответника, **ведно със законната лихва върху сбора от датата на подаване на исковата молба в съда – 01.06.2021 г.** до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че с ответника били обвързани от валидно възникнало трудово правоотношение по Трудов договор № ... от 13.05.2019 г., по който ответникът бил назначен при ищеца на длъжност „шофьор“. На 19.02.2021 г. със Заповед № ... от 17.02.2021 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, трудовото правоотношение с ответника било прекратено на това основание, поради което ответникът му дължи сумата от 1046,34 лева за неспазено 30 дневно предизвестие.

Сочи, че между него и ответника съществува уговорка, обективизирана в декларация от 17.06.2019 г., по силата на която последният е ползвал мобилни услуги – мобилен телефон СИМ карата 0882***446, предоставени на преференциални цени на работниците и служителите на ищеца по силата на договор за електронни и съобщителни услуги сключен между „С.А.“ ЕАД и „А.Б.“ ЕАД, които услуги се заплащат от „С.А.“ ЕАД, за сметка на работника чрез удържка от месечното му трудово възнаграждение, извършено въз

основана на издадените от „А.Б.“ ЕАД ежесечни фактури. Сумата по издадените в периода 09.10.2020 г. до 04.01.2021 г. фактури, дължима от ответника, възлизала на 62,91 лева, от които са приспаднати 20 лева за внесен от ответника депозит за телефон и 24 лева за предплатена здравна осигуровка, а остатъкът от 18,51 лева се дължи. С оглед изложеното прави искане сумите да му бъдат заплатени. **Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 от ГПК.**

В срока за отговор на исковата молба по чл. 131 от ГПК, такъв е постъпил от ответника чрез назначения му особен представител адв. Н.Г., в който оспорва исковете по основание и размер. Сочи, че дисциплинарното наказание „уволнение“ е незаконосъобразно, тъй като обясненията на работника не са взети, поради което за ищеца не е възникнало спорното право. Оспорва размер на вземанията. Възразява, че не е допустимо прихващане на облигационни вземания срещу обезщетения по КТ. Прави искане претенцията да бъде отхвърлена.

Съдът след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбите на чл. 235 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 221, ал. 2 от КТ при дисциплинарно уволнение работникът или служителът дължи на работодателя обезщетение в размер на брутното си трудово възнаграждение за срока на предизвестieto - при безсрочно трудово правоотношение, и в размер на действителните вреди - при срочно трудово правоотношение.

В тежест на ищеца по този иск, съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК, е да докаже наличието на валидно възникнало трудово правоотношение с ответника, с описаното съдържание и срок на предизвестieto, което се е трансформирало в безсрочно; че същото е прекратено на посоченото основание – наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и размера на вземането си.

Съгласно чл. 285 от ЗЗД доверителят е длъжен при поискване да достави на довереника средствата, които са необходими за изпълнение на поръчката, и да му заплати направените разноски заедно с лихвите и вредите, които е претърпял във връзка с изпълнението на поръчката.

В тежест на ищеца по този иск, съгласно чл. 154, ал. 1 от ГПК, е да докаже наличието на валидно правоотношение по договор за поръчка, по силата на който ответникът е възложил на ищеца от свое име и за сметка на ответника да заплаща предоставените от „А.Б.“ ЕАД мобилни услуги, ползвани от ответника за посочената СИМ карта, както и че ищецът е изпълнил задълженията си по този договор да плати фактурите за телефона в полза на „А1“ в посочения в исковата молба размер.

Сочените предпоставки за уважаване на двата иска, съдът счита за установени без съмнение.

Между страните не е спорно, поради което и отделено като такова на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК, е обстоятелството, че на 13.05.2019 г. между ищеца и ответника е

сключен трудов договор, по който ищецът е постъпил на работа на длъжността „шофьор на автобус“.

От представените и приети по делото писмени доказателства се установява, че със Заповед № ... от 17.02.2021 г., на ответника е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, за това, че от 19.12.2020 г. и към датата на налагане на наказанието, не се е явил на работа без да посочи уважителни причини. Заповедта за налагане на наказанието е оформена като връчена на адресата по реда на чл. 195, ал. 2, изр. второ от КТ – поради невъзможност заповедта да бъде връчена на работника или служителя същата му е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка на посочения от него при постъпване на работа адрес в гр. София, ул. „Поп Груйо“ № 37 (лист 12), както и чрез проследима куриерска пратка – на постоянен адрес в с. Лебед, община Джебел (лист 148), на които адреси адресатът не е бил открит. Невъзможността на работника да бъде връчено лично се установява и от събраните в производство по чл. 131 от ГПК данни, в това число от Кметство на с. Лебед и РУ- Джебел, ОД на МВР – Кърджали (л. 93 и л. 103), от които е видно, че лицето не може да бъде открито на известните по делото адреси и понастоящем е с вписан настоящ адрес в Турция. Ето защо, според настоящия състав на съда, процедурата за налагане на дисциплинарното наказание е спазена - наказанието е наложено с мотивирана заповед, съдържаща всички реквизити, която е връчена на работника по реда на чл. 195, ал. 2, изр. второ от КТ. В рамките на производство по налагане на наказанието, на ответника са изискани и обяснения с писмени покани от 06.01.2021 г., изпратени до адресата на трите известни на работодателя адреси, които покани не се получени (лист 156-162), поради което възражението на процесуалния представител на ответника, че лицето не е търсено, е неоснователно.

Същевременно размерът на brutното трудово възнаграждение за срока на предизвестие, което работникът дължи на работодателя, се установява от заключението на вещото лице Ж., на което съдът дава вяра като компетентно изготвено и безпристрастно, кореспондиращо с останалите събрани по делото писмени доказателства – трудово досие и фишове за работни заплати, което не е оспорено от страните. От заключението се установява, че сумата за дължимо обезщетение по чл. 221, ал. 2 от КТ е в размер на 1593,90 лева., поради което тъй като вземането е по-голямо от предявения от ищеца размер, искът по чл. 221, ал. 2 от КТ е основателен за сумата от 1046,34 лева, а възражението за недопустимост на прихващане с обезщетение за труд следва да се релевира в рамките на евентуален спор за съществуване на пасивното вземане, срещу което се твърди да е прихванато.

Според вещото лице в счетоводството на ищеца са извършени редовни операции за начисляване и съответно погасяване на задълженията за здравни осигуровки и ползвани мобилни услуги след вземане предвид на извършените плащания от ответника (лист 235), като задължението за ползвания от ответника мобилен телефон съществува в полза на работодателя в рамките на заявена претенция в размер на 18,51 лева, доколкото между страните не е спорно, поради което и отделено като такова на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от

ГПК, е обстоятелството, че за срока на изпълнение на функциите си, ответникът е ползвал мобилен телефон при преференциални условия, стойността на ползваните мобилни услуги е заплащана от ищеца в полза на „А1“, както и че сумата по издадените в периода 09.10.2020 г. до 04.01.2021 г. фактури, която се припада на ответника, е в посочения размер и е платена от ищеца на мобилния оператор. Ето защо в полза на ищеца е възникнало и вземането с правно основание чл. 285 от ЗЗД за възстановяване на заплатените на мобилния оператор за сметка на ответника суми за мобилен телефон, поради което предявените искове следва да бъдат уважени в пълен размер.

По отношение на разноските:

При този изход на спора, право на разноски, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК, има ищеца. Същият е сторил разходи в общ размер на 650 лева – 50 лева за държавна такса, 300 лева за депозит за особен представител на ответника и 300 лева за депозит за СТЕ. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 2017 г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Предвид фактичката и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждение за юрисконсулт в размер на 200 лева.

Поради изложеното и с оглед изхода на спора, на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 850 лева – разноски в производството.

Мотивиран от горното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ИВ. СТ. Х., ЕГН ***, с адрес в ..., да заплати на „С.А.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ..., сумата в общ размер на 1064,85 лева, представляваща сбор от 1046,34 лева - брутно трудово възнаграждение за срока на предизвестие за прекратяване на безсрочен трудов договор при дисциплинарно уволнение, на основание чл. 221, ал. 2 от КТ и сумата от 18,51 лева, представляващи остатък от задължение за заплатени от ищеца в полза на трето лице-мобилен оператор мобилни услуги за телефон, ползван от ответника, на основание чл. 285 от ЗЗД, ведно със законната лихва върху главниците от датата на подаване на исковата молба в съда – 01.06.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.**

ОСЪЖДА ИВ. СТ. Х., ЕГН ***, с адрес в ..., да заплати на „С.А.“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление в ..., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 850**

лева – разноси за тази инстанция.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____